

Akreditační standard 3. Práva pacientů a jejich blízkých

3. 3 Spirituální péče a víra pacientů

Zpracoval:		Schválil:	Platnost standardu od:	
Mgr. Michaela Lietavová		Rada kvality	29. 5. 2017	
Identifikace	Výtisk jediný – or	iginál		

	/ýtisk jediný – originál výtisk z elektronické podoby má pouze inforr	mativní charakter)	
Poslední reviz	Důvod revize: úprava v souvislosti se změnami v ošetřovatelské dokumentaci	Přezkoumal: Mgr. M. Lietavová	Účinnost:
č. 2 7/2018			1. 9. 2018
Poslední reviz č. 3 12/203		Mgr. M. Lietavová	27. 1. 2020
Poslední reviz č. 4 2/20	1 ,	Bc. J. Karasová	30. 3. 2022
Poslední reviz	e: Důvod revize:		
Poslední reviz	e: Důvod revize:		
Poslední reviz	e: Důvod revize:		
Poslední reviz	e: Důvod revize:		
Poslední reviz	e: Důvod revize:		
Poslední reviz	e: Důvod revize:		
Poslední reviz	e: Důvod revize:		

Účel a naplnění standardu

Pod spirituální péčí chápeme takové jednání s člověkem, ve kterém ho respektujeme v jeho jedinečnosti, přistupujeme k němu s úctou k důstojnosti lidské osoby z pozice věřících, věnujeme pozornost jeho sociálnímu okolí, doprovázíme ho v jeho obtížích, nemoci, utrpení nebo umírání a pomáháme mu k lidsky důstojnému zvládnutí jeho životní situace, včetně smrti. Toto se děje na jemu dostupné úrovni víry. Pracovníci, kteří o něj pečují, se mu s ohledem na existenciální, duchovní a náboženské potřeby snaží zprostředkovat zdroje víry, kulturní hodnoty i podporu společenství.

Pacient má právo přijímat, kromě zdravotních služeb, i péči duchovní. To znamená podporu od církví a náboženských společností, které jsou v České republice registrovány, nebo od osob, které jsou pověřeny vykonáváním duchovenské činnosti. Návštěvu duchovního nelze pacientovi odepřít v případě ohrožení jeho života nebo vážného poškození zdraví.

Poskytnutí služby se děje v nemocnici v souladu s jejím vnitřním řádem tak, aby nebyla narušena práva ostatních pacientů.

Potřeba duchovní a spirituální péče může být význačnější u těch pacientů, kteří mají strach:

- z bolesti,
- z nejisté budoucnosti,
- z ohrožených vztahů, osamělosti,
- z finanční závislosti na druhých,
- ze ztráty důstojnosti, smyslu života,
- z utrpení,
- z umírání apod.

Sestry zjišťují, zda z důvodů svého náboženství nebo vyznání mají pacienti určitá omezení (např. stravovací, porušení intimity). V tomto případě mohou pacienti požádat, aby byl přístup k péči ze strany zdravotnického personálu přizpůsoben těmto zvyklostem. Pokud jsou v nemocnici vytvořeny podmínky ke splnění těchto požadavků, je jim vyhověno. Požadavek na změnu stravy je hlášen nutričnímu terapeutovi.

Pokud pacienti nebo jejich blízcí během hospitalizace požádají o přítomnost duchovního, kontaktuje oddělení zdravotně-sociálního pracovníka, který tento požadavek zajistí. V případě jeho absence tuto potřebu pacienta zajišťuje staniční sestra oddělení, mimo běžnou pracovní dobu skupinová sestra.

Zdravotně-sociální pracovník (staniční sestra, skupinová sestra) zjistí u pacienta nebo jeho blízkých, o kterou z církví nebo náboženských společností má zájem a tuto službu telefonicky nebo elektronickou poštou zajistí. K tomuto účelu je vytvořen seznam církví (viz příloha č. 1), náboženských společností, které zajišťují duchovní péči v okrese Karviná.

Tento seznam je uložen:

- u zdravotně-sociálního pracovníka,
- na sesterně příslušného oddělení,
- v elektronické podobě na intranetu.

V seznamu je uveden:

- název církve, náboženské společnosti,
- adresa,
- telefon,

příp. webové stránky a e-mailová adresa.

V případě, že pacient nebo jeho blízký uvede konkrétní požadavek na zajištění duchovního nebo pastora, je kontaktován tento konkrétní člověk, případně si návštěvu zajistí pacient nebo jeho blízcí sami. K tomuto účelu je na každém oddělení k dispozici list o možnostech poskytnutí duchovní péče (viz příloha č. 2).

O zajištění duchovní služby informuje sestra ošetřujícího nebo službu konajícího lékaře a zaznamená tuto skutečnost do zdravotnické dokumentace.

Úkolem zdravotnických pracovníků je zajistit, aby setkání pacienta s duchovním a následný průběh náboženských úkonů proběhl v důstojném prostředí, při zachování klidu, soukromí a co možná nejvyšší intimity pacienta.